

Ўзбекистон Республикаси Мустақиллик куни — 1991 йил 1 сентябрдан чиқа бошлаган

Муассислар: Ўзбекистон Республикаси Хотин-қизлар кўмитаси, Болалар жамғармаси ва «Соғлом авлод учун» Халқаро жамғармаси

ОИЛАМ - ҚЎШ ҚАНОТИМ

“Агарки маданият одам-зотни яхшилик сари бошлайдиган, дунёни нурафшон айлайдиган, жоҳиллик ва ёвузликни даф этадиган, бир сўз билан айтганда инсонни инсон қиладиган қудратли куч бўлса, дунёдаги энг улкан ва таъсирчан маданий бойлик — бу мусиқа санъатидир”.

ИСЛОМ КАРИМОВ

Мустақиллигимизнинг 8 йиллигини нишонлаш арафасида кўҳна ва навқирон Самарқанд шаҳрида “Шарқ тароналари” II Халқаро мусиқа фестивали бўлиб ўтди. Унда дунёнинг 35 та мамлакатидан келган санъаткорлар “Энг яхши миллий кўшиқ учун” танловида иштирок этишди. Биз учун энг қувонарлиси шундаки, фестивалда ҳамюртимиз Насиба Сатторова энг олий мукофот - Гран -прига сазовор бўлди. Шу муносабат билан биз Насиба опани суҳбатга тортидик:

Насиба опа, тўғриси-ни айтинг ушбу фестивалда голиб бўламан деб сира ўйлаганмидингиз?

Болалигимда онам раҳматлик бир мақолни кўп-кўп айтгучи эди: “Айиқ билаги-га ишонади, одам юрагига...”

Яширмайман, ҳар қалай голибликка унча интилиш бўлмасда юрагимда қандайдир умид, ишонч йўқ эмасди. Биласиз-

ми, бу ишончни менга Ўзбекистоним ортида турган миллионлаб қора кўзлар берди. Мана шу туйғу овозимга куч, юрагимга мадад бағишлади.

Сир эмас, сиз танловда “Чоргоҳ” ҳамда “Ёр васфи”- 1-2 кўшиқларини ижро этдингиз. Улар халқ тили билан айтганда “Катта ашула”лар ҳисобланади. Ана ўша саҳнадаги ижро жараёнида сизда кўркув ёки сўзлардан адашиб кетиш ҳоллари юз бермадими?

Йўқ. Мен бу саҳнага шунчаки мажбурият ёки ном қозониш учун эмас, ўзбек санъати шаънини ҳимоя қилиб чиқдим. Мени ҳам саҳнага етиб келгунимга қадар худди шу савол кўрқитганди. Оллоҳ мадад бердими, ҳаммаси ўзим кутганимдан ҳам аълороқ даражада ижро этилди. Мусиқа ҳам, шеър ҳам юрагимга қуйлиб келаётганидан шошиб қолдим.

Насиба опа, ҳозир 3-4 та кўшиқ ижро этиб қўйиб ўзларини “юлдуз” санаб юрган санъаткорлар ҳам ораимизда йўқ эмас. Сиз буларга қандай қарайсиз?

Тўғри, баъзи бир санъаткорлар катта-катта концертлар беради. Халқимизга видеокассеталар тақдим этади. Улар ўзларини санъаткорман деб тан оладилар. Кунлари ҳам эл қатори ўтаверади. Муҳими, улар, “Мен кўшиқ қуйлаяпман”,- деб ўзларини овутадилар. Ваҳоланки, Оллоҳ томонидан берилган талант санъаткорни бешигидан то қабригача бирга боради. Санъаткорни ҳамиша яшашга, қуйлашга ундаб туради. Агар ичингиздаги “мен”ингиз сизни алдаб юраверса-ю, бир кун бориб ҳамма нарса ёлгон эканлигини сезиб қолсангиз бундан фожеалироқ нарса бўлмас керак.

Демак, чинакам истеъдод соҳиблари ўзларини ҳеч қачон “мен энг зўр санъаткорман” деб тан олишмас эканда?

Шундай. Инсон бир умр ўзининг кимлигини билишга интилиб яшайди. У ўзига юксак баҳо бериб қўйган куни ҳаммаси тамом деваering.

Насиба опа, озгина жиддийлашиб кетдик. Келинг оила, бола-чақа, унинг сирли сандиқлари хусусида ҳам суҳбатлашсак.

Жоним билан. Ўзбекининг онасини гапиртираман десангиз фарзандидан сўранг. Унинг яхши-ёмон қилиқларидан сўранг. Олти ёшли ўғлимиз Саидмуҳаммадни ажойиб одати бор. Ҳамма болалар онасидан эртақ сўраса, менинг ўғлим кўшиқ айтиб беришимни сўрайди. То кўшиқни тугатмагунимча ухламайди. Ишдан келиб “Кўп тўполон қилма ўғлим, жуда ҳам чарчадим”,-десам, -“Аяжон, ундай деманг сиз чарчасангиз ким кўшиқ айтади”,-дейди. Кўрдингизми, мана шу муштумдеккина бола ҳам мени кўпроқ ишлашим, меҳнат қилишим кераклигини таъкидлаб туради. Дадамиз Рустам Абдуллаев ҳам яхшигина санъаткор. Дастурхон тепасида ҳам, қозон товоқ устида ҳам ҳаммаша бирга кўшиқ яратамиз. Мен у кишидан доимо руҳий қувват олиб тураман. Баъзан тушкунликка тушган пайтларим: “Насиба, ўзингни кўлга ол, биз ҳали кўп ишлар қилишимиз керак”,-дея юпатади. Яхшиям менинг икки кўш қанотим-оилам бор. Ҳамиша кўнглим хотиржам.

“Дўсти нодондан, душмани доно яхши”,- дейди халқимиз.

Тушундим. Дўстларингиз кўпми, демоқчисиз. Албатта, дўстларини кўп. Чунки мен уларга дўст бўла оламан. Оила, фарзанд ўз йўлига. Улар ҳам вақти келиб ўз дилдошларини топиб кетишади. Атрофингизда дўстларингиз кўп бўлса турмуш яхши ўтади. Аксинча, дўстсиз ҳаёт бемаъни кечади. Дарахтнинг тупи битта бўлса ҳам шохининг кўп бўлгани яхши-да.

Мен жуда кўп қузатганман.

А. МАВЛОНОВ сурати

Эстрада оҳангида кўшиқ айтадиган санъаткорларнинг ўзларини тутишлари ҳам бошқача, шўх-шаддод, мумтоз санъаткорларни эса характерлари бошқача бўлади. Бунга сабаб нима деб ўйлайсиз?

Одам ҳамиша ўзидан келиб чиқиб қуйлайди. Мен эстрадани танқид қилмоқчи эмасман. Унга хурматим жуда баланд. Лекин классик кўшиқчилар оғир вазмин, ҳар нарсани ўйлаб гапирадиган бўлишади. Мен буни кўп синаганман. Чунки, катта кўшиқларнинг фалсафаси, маъноси кучли бўлади. У ҳар қандай одамни ўз йўлига бошлайди. Умуман санъатни севиб, унинг ишида ёниб яшаганга нима етсин.

Мазмунли суҳбатингиз учун раҳмат. Биз ҳам ўз навбатида сизга ижодий муваффақиятлар тилаймиз.

**Нигора
ЙўлдошЕВА
суҳбатлашди**

